

Riječ urednice

Europska godina mozga 2014.

Knjižnice – mjesta dodira, prijenosa, prijeloma, pretraživanja, pohranjivanja, potaknutih razmišljanja, debata, dijaloga, monologa, komunikacije, interakcije... Hoće li knjižnice razvojem digitalne tehnologije postati samo “tehnološki mozak” sredine u kojoj djeluju ili ne? Svjedočit ćemo tome u nekom budućem razdoblju. Činjenica je da se pamćenje definira kao presudan dio naših mentalnih sposobnosti u velikoj ilustriranoj enciklopediji Čovjek (Mozaik, 2007., str. 156.) i uspoređuje se upravo s knjižnicom. Činjenica je da danas knjižničari/knjižničarke u knjižnicama utječu na osobnost, mišljenje, osjećaje i druga obilježja koja nas definiraju ljudima. Uglavnom praktičnim radom, ostvarajima u našim knjižnicama, ispričane su nebrojene priče kroz razne materijale, načine, kroz govorno, pisano i kreativno stvaralaštvo. Stvarnost ne možemo promijeniti ali je možemo preoblikovati. Toj tezi u prilog govore članci ovog jubilarnog 5. broja časopisa Knjižničar/Knjižničarka.

Odabrani tekstovi prenose osobni doživljaj autorica knjiga u kojima tumače književno-povijesnim [Dubravka Oraić Tolić], bajkovito-lirskim [Silvija Benković Peratova] ili empatičkim iskustvom [Irja Jerković] kako su se stvarale informacijske čestice koje su djelovale na naše osobnosti, mišljenja, osjećaje.

Postoji jedna priča o akciji koja i danas traje, započeta je na ŽSV-u školskih knjižničara Primorsko-goranske županije i još utječe na osobnost i osjećaje. Akcija u kojoj je svaka slikovnica nosila poruku škole i grada iz kojeg je poslana, o djeci koja su je izrađivala, knjižničaru i/ili učitelju koji su to realizirali. Zapravo, svi uključeni su osvijestili koliko je složeno socijalizirati se u društvu, posebno onima koji ga ne vide, ali osjećaju. Želeći prepričati priče na svima dostupan način, naši mali korisnici su shvatili da prepreke na koje nailazimo u životu možemo ukloniti jedino osobnim zalaganjem.

Priče o knjižnicama nastavljaju se u člancima *Sretna kućica* dr. sc. Karmen Delač Petković, i u članku *Knjižničar (bez knjižnice) sinapsa kulturnog života male lokalne zajednice* Ivane Vladilo, prof. i dipl. bibl. O poticajima, interakciji, komunikaciji pišu Željka Butorac, prof. logoped i Marijan Šimeg, glavni urednik Školskih novina. Kojim smjerom će se razvijati knjižnice govori *Strategija hrvatskog knjižničarstva 2015.-2020.* Gorane Tuškan Mihočić. Kako se čuva baštinjeno i prenosi kulturna baština novim generacijama saznajemo iz Bakarske knjižnice i školske knjižnice OŠ Kraljevica. O brojnim aktivnostima i zalaganju za profesiju knjižničara govore izvješća o radu Knjižničarskog društva Rijeka, izvješća o održanim Skupštinama i Izjava koju su prihvatili knjižničari u želji da javno izraze svoj stav. Česti-

tamo i svim dobitnicama cijenjenih knjižničarskih nagrada jer su se istakle upravo svojim nesebičnim radom te učinile društvo humanijim i time svijet ljepšim.

Kulturni identitet prepoznajemo kao osjećaj vlastitosti, osobnosti, pripadnosti, povezanosti s društvenom skupinom, kulturom kao ukupnošću načina života. Određuje nas, ne može se naučiti, njeguje se godinama, postupno se pretvara u kognitivne kulturne vrijednosti. Parafrazirajući definiciju dr. sc. Ive Škarića o kultiviranom govoru kao dijalogu s vlastitim govorom, za kultiviran život može se reći da je neprekidan dijalog s vlastitim kulturnim djelovanjem.

Svatko u svom okruženju čineći daje pozitivan pomak humanom i kulturnom životu kojeg živimo, neosporno je da dobra ideja ne nestaje i ne prestaje, prelazi u druge oblike i živi zauvijek. Za trenutke prijenosa, prijelaza, preoblikovanja stvarnosti postoje mjesta našeg poziva... knjižnice... informacijske sinapse.

Korina Udina